

Lumina

Foile săptămânale pentru

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 55—
Pe o jumătate de an	30—
Pentru străinătate	100—
Pentru America pe un an	dolari 2—

== Un număr 1 Leu. ==

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

PLUGUL.

Despre îmbunătățirea stărilor gospodărești și bănești din țara noastră se scriu multe feluri de păreri prin cărți și gazete. Dar această îmbunătățire nu se va face până când nu-și va scrie părerea sa și o altă peană, care scrie pe pământ: plugul. Această minunată peană o au plugarii și numai ei știu scrie cu ea. Țara noastră e o țară de plugari și în lumea mare îi se zice «țara grâului» pentru că vindea altor țări în tot anul sute de mii de vagoane de grâu. Acum însă de câțiva ani încoaci sămânăturile s'au tot împuținat, așa că astăzi pâinea țării noastre abia ajunge pe seama noastră și pentru îmbogățirea țării nu mai putem vinde nimic. Spre plugari se îndreaptă acum toate nădejile și așteptările țării ca să scoată cu plugul mai multă roadă din pământ.

Dar pe lângă chemarea țării, mai este încă ceva care vă cheamă pe voi plugarilor să sămănați în primăvara aceasta mai mult ca în altele. Boierii și moșierii de mult tot hulesc împotriva împărțirii moșiilor, spunând că plugarii nu pot scoate din pământ atâta roadă câtă scoteau ei. Toată iarna boierii au ceterat pe coarda asta prin gazete. Acum a sosit vremea voastră plugarilor să dați răspuns boierilor cu peana voastră: cu plugul. Primăvara aceasta va fi un examen pentru voi. Arați tot ce este de arat ca să treceți cu laudă acest examen și hulitorii voștri să se rușineze.

Nu vă trageți dela plugărie, plugarilor, căci plugul și plugăria vă este și de mare și neprețuit folos sufletesc. Pe urma plugului, tu sămeni sămânța nădejilor tale și apoi îți ridici ochii în sus către Dumnezeu să-ți trimită căldură și ploaie la vreme peste osteneala ta și nădejdea ta. Iată dar cum plugul îți leagă vieața cu ceriul, cu Dumnezeu. Un învățat din Rusia (Tolstoi) zice că plugăria nu-i altceva decât o preafrumoasă rugăciune care te ține neîncetat în legătură sufletească cu ceriul, cu Dumnezeu și de aceea fiecare om ar trebui să-și aibă plugul lui și moșioara lui.

Apăsați dar plugarilor coarnele plugului în primăvara aceasta mai cu nădejde ca oricând, dându-vă seama ca fiecare brazdă înseamnă un ajutor pentru țară, un răspuns pentru boieri și o legătură de credință și nădejde cu Dumnezeu.

P. Trifa.

Legile și ordinile de azi.

Multe rele trebuiesc îndreptate și puse la rând în țara noastră cea nouă. Intre aceste multe e și aceea să ne vedem țara așezată pe o temelie de legi bune și cuminiți. Multe din legile de acum nu se mai potrivesc cu vremea cea nouă și cerințele ei, altele se fac prea la repezeală (și orice lucru grăbit nu-i bun) și iarăși altele se schimbă de azi pe mâne (și noi ardelenii am fost dedați cu legi stătătoare).

Și mai rău stăm apoi cu ordinile. Doară de când suntem, nu s'a mai pomenit atâta belșug de ordine ca acum. Pricina este aceea că dela ministru din București până la birău din sat, toți slobod ordine peste ordine de par'că țara se cărmuește ca în vremea războiului, mai mult cu ordinul decât cu legea. Și asta încă n'ar fi nimica, dar năcazul e acela că de multeori ordinile se bat în capete, altele se potrivesc cu lipsurile oamenilor ca nuca 'n părete și iarăși de cele mai multeori se schimbă de seara până dimineața, de nu te mai cutezi propti în ele. Dovezi s'ar putea aduce cu sutele (Cetiți spre pildă la pagina 2 cum un ordin li poartă pe Moți zile întregi pe drumuri). Un alt rău e apoi acela că legile și ordinile nu se aplică totdeauna și pe tot locul așa cum cere dreptatea. Nu trece zi în care să nu

ne vie și nouă la gazetă plângeri de pe sate în această afacere. E lucru firesc că toate aceste slăbesc respectul față de lege. Dar ceea ce a stricat și mai mult respectul față de legi este politica și politicianismul. Legea a început să se uite în fața omului să vadă ce fel de politică face și asta-i o mare primejdie. Mari stricăciuni au făcut și alegerile de deputați după cari nu într'un loc s'au auzit oameni suspinând: «băgseamă nu mai avem lege».

Așa nu mai merge. Poporul așteaptă legi bune și cuminiți pe cari să le țină și cei de sus și cei de jos. Starea de acum cu legi și ordine ce se schimbă de azi pe mâne trebuie să înceteze cât mai curând.

În sfatul țării dela București s'a pus în dezbateră Constituția, adică legea de temelie a țării pe care apoi se vor așeza toate legile și ocărmuirea țării. Nu înțelegem de ce în jurul acestei legi este ceartă și bătaie între domniile noastre dela București, în loc să fie sfat de bună înțelegere pentruca țara să fie așezată cât mai curând pe o temelie de legi bune și cuminiți. Sau poate n'am așteptat destul și nu neam săturat de certe politice?

I. T.

O altă primejdie națională.

În numărul trecut, Dl Ș. B. a arătat ce primejdie națională înseamnă mișcarea pocăiților. Eu socot că o și mai mare primejdie pentru țara noastră cea nouă și tineră sunt papistașii. Papistașii stau pe față în slujba fostei Ungarii și lucră pe față în tot chipul pentru învierea «sfintei Ungarii». Purtarea vlădicilor papistași la Incoronare și după Incoronare dovedește cu prisosință acest lucru.

Dar asta încă n'ar însemna primejdie. Papistașii și-au arătat arama pe față și de ei ne putem feri. Primejdia este aceasta, că o parte din Românii ardeleni (greco-catolicii) au un fel de legătură cu papistașii. Adevărat că această legătură nu e sufletească. Poporul unit nu și bate capul cu Papa dela Roma, ci ține la «legea românească» care-i tot una la toți Românii. Acum însă toate semnele arată că Papa cu legea lui vrea să mărească prăpastia între frați. Iată câteva pilde:

Porunca Papei dela Roma i-a oprit pe Vlădicii uniți să meargă la Incoronarea Regelui tuturor Românilor pentruca poporul unit să poată vedea cu ochii lui că el și vlădicii lui se țin mai mult de papistași decât de ceilalți Români. Și acum

Papa a mers mai departe și a poruncit fraților dela Blaj să șteargă din vorba «greco-catolic», cuvântul «greco», ca să le rămâie fraților uniți numai numele de «catolici», adică papistași. (Blajul a și ascultat porunca). La asta n'avea drept Papa, pentrucă biserica unită cu toate slujbele și datinele ei se ține ca și noi, de ritul grecesc, răsăritean.

Dar papa a mers și mai departe decât atâta. La porunca lui, Blajul a oprit acum cu poruncă aspră pe preoții uniți să mai slujască împreună cu alți preoți de altă lege (cu cei ortodocși). Cu asta Papa lovește în datina cea veche că preoții ortodocși cu cei uniți slujau împreună masle, îngropăciuni, feștăni, că doară români erau amândoi, de aceeași «lege românească». Și Papa a oprit lucrul acesta nu numai așa dea fitea, ci cu un plan bine stăvilit. Și anume: în satele românești unde vor fi și papistași unguri, iar Românii uniți n'au preot, în înțelesul ordinului, Românii uniți vor merge cu lipsurile lor sufletești la pateru Pișta al papistașilor, pentrucă numai legea lui li va da a «Românilor catolici».

În felul acesta ne vom trezi că Papa sapă și lărgește prăpastia sufletească și re-

ligioasă între frații cari până acum trăiau foarte bine în aceeași «lege» și «biserica românească». Din asta apoi iese și o mare primejdie și greutate pentru întărirea țării noastre celei nouă și tinere.

Păstorii fraților noștri uniți ar trebui să chibzuiască mai bine asupra poruncilor ce vin dela Roma, altcum s'ar putea întâmpla că turma lor într-o bună dimineață să nu mai asculte de ele. A. Potcoavă.

Ce mai e nou în țară.

Tămbălău și bătaie în sfatul țării.

Legea Constituției, precum spuneam în numărul trecut, s'a pus la dezbateri în sfatul țării. La asta, partidele din opoziție au hotărât să intre și ele în sfatul țării și să împedecă cu luptă votarea acestei Constituții. Cum liberalii țin cu orice preț să treacă această lege, iar ceilalți să o oprească, în sfatul țării s'a făcut mare ceartă și tămbălău.

Lucrurile s'au petrecut cam așa: După ce s'a depus legea Constituției, a recomandat-o spre primire un liberal. S'a ridicat apoi Maniu și a spus că partidul național nu primește legea, fiindcă îi făcută de liberali. Tot așa a vorbit și un șef al opoziției din Basarabia. S'a ridicat apoi un socialist (Butnariu) care a vorbit foarte cuminte zicând: Constituția trebuie să fie dată țării și de aceea eu sunt de părere să se pună la dezbateri această lege și apoi atunci voi vedea cei bun și cei rău în ea. Dar asta n'a plăcut partidelor din împotriva, așa că după ce și-a gătat vorbirea socialistul, opoziția l-a huiduit. S'a ridicat apoi Brătianu să vorbească. La asta cei din opoziție au început a fluera și a huidui pe Brătianu. Deputații de împotriva și-au adus de acasă fel de fel de fluere cu care apoi au început a face o asurzială ca în târgul cel de țară. Pentru purtarea lor, sfatul țării a oprit pe 8 deputați dela ședința pe 8 zile. Așa s'a gătat ședința din 9 Martie.

Ședința din 11 Martie a fost și mai războinică. Un deputat liberal a început să vorbească. Opoziția l-a fluera, ai lui nu l-au lăsat și din asta s'a făcut o adevărată îmbrâncire și bătaie între cele 2 tabere. Spre rușinea țării, o gazetă jidovească dusese în casa țării și o mașină de luat la fotograf (Cinematograf) lucrurile slabe ce se petrec acolo, ca apoi să răzâ bine și străinii de noi. 10 deputați au fost oprți a mai lua parte la ședințe pe câte 20—25 zile. Așa au decurs cele 2 ședințe din sfatul țării și e rău destul că conducătorii noștri se ceartă și se bat în vreme ce țara și poporul geme de sub apăsul greutăților și năcazurilor.

„Pace vouă“.

Legea Constituției s'a pus la dezbateri și în Senat (casa de sus) și aici lucrurile merg mai frumos așa cum se și cuv'ne unui sfat al celor bătrâni. La discuția Constituției a luat cuvântul cel dintâi, Mitropolitul Primat al țării, Dr. Miron Cristea care a vorbit foarte frumos începând cu creștineasca noastră vorbă «Doamne ajută». «Mulțumesc lui Dumnezeu — a zis Mitropolitul — că din 2 țărișoare mici am ajuns azi să ne vedem țara și neamul întregit». «Astăzi sufletele celor opt sute de mii de mucenici cari s'au jertfit pentru mărirea țării ne strigă din mormânt «pace vouă». În aceste vremuri nu trebuie să ne certăm, ci să lucrăm cu toții pentru așezarea și clădirea temeliei pe care să așezăm Țara noastră.

Mitropolitul a arătat apoi cum biserica noastră ortodoxă română este mama neamului românesc că ea ne-a păzit sufletul românesc în furtunile trecutului, și ea a plămădit din acest suflet țara noastră de azi. — Și acum tot biserica noastră este singurul zid împotriva mișcărilor ce amenință neamul și legea noastră. — Mitropolitul Primat a cerut să i se dea bisericii ajutorul și locul ce i se cuvine în noua țară ca să-și poată împlini chemările ce le are.

Ce mai e nou în lumea mare?

Turcii îngăduie.

Sfatul Turcilor dela Angora după lungi dezbateri, în sfârșit a hotărât că nu primesc toate condițiile de pace pe cari le-a pus conferința dela Lozanna, dar sunt gata să înceapă târguieli nouă de pace cu Englezii și celelalte puteri. — După ce și Aliații se învoiesc la acest lucru, primejdia unui războiu în Răsărit deocamdată a trecut.

Sfatul cel nou de pace se crede că se va ținea în Constantinopol.

Francezii în Germania

au mai ocupat câteva orașe, și vreau să ocupe și Münchenul, așa că toată Germania de sud va ajunge în mâinile lor. În cele din urmă Nemții vor trebui se în găduie. Tot mai mult se adeverește că Franța a făcut un lucru cuminte cu intrarea în Germania, altcum Nemții poate că ar fi cercat acum în primăvară să turbure din nou lumea cu războiu. Acum însă, după ce Francezii au strâns în curele pe Nemții cei bătaioși, de primejdia unui nou războiu și unor nouă războaie deocamdată am scăpat.

Din pedecile înfrățirii noastre sufletești.

— O pildă din țara Moșilor. —

Greutățile înfrățirii noastre sufletești sunt multe și sunt de înțeles pentru că noi Românii ne-am strâns în țara cea nouă din 4 țări cu stăpâniri și năravuri deosebite. Dar pe lângă aceste greutăți, mai sunt și anumite pedeci pe cari am putea să nu le avem. Cea mai mare dintre aceste pedeci este politica cu partidele ei. Mai sunt apoi și altele multe, dintre care amintim una mai jos:

»Domnule Redactor! Stăpânirea ne-a trimis aici la Câmpeni un șef nou de Regiune Silvică. Dar decând a venit din Vechiul Regat acest șef, pentru noi Moșii îi mai rău ca în vremea Ungurilor. Cât ce a venit acest șef, a dat ordin ca numai Perceptoratul să încasseze taxele pentru lemn prin ce a făcut pe bieții oameni să umble zile întregi pe drumuri... E un om foarte aspru și rău acest șef... Cu conducătorii poporului se ceartă, iar pe oameni îi palmuește... Nime nu cutează să între cu plângere la el... Inginerii și gornicii de sub oblăduirea lui și-au cerut mutarea... Mai bine se poartă cu poporul inginerii străini... S'a cerut la Ministru mutarea acestui șef dela noi, dar Ministru nu se prea grăbește».....

Iată una din pedecile înfrățirii noastre sufletești și câte astfel de pedeci sunt prin țară. Altă pătură de oameni suntem noi ardelenii, altul ni-e felul de vieță și stăpânirea face o mare greșală când ne trimite slujbași cari nu ne înțeleg. Mai bine face dacă ne lasă deocamdată cu cei dela noi. Cu «înjurături și palme» nu se face înfrățire sufletească și Ministru e dator să îndrepteze greșala din Câmpeni. Măcar atâta merită și bieții Moșii cari au făcut cele 2 revoluții naționale, a lui Horia și Iancu.

Ceice samănă lumină în popor

— vânzând „Lumina Satelor“ cu numărul. —

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii muncii noastre cari desfac gazeta cu numărul, făcându-se în chipul acesta sãmănători de lumină în popor:

Epit. M. Zaharie din Feldioara desface	50	exemplare
Pr. Ioan Fodorean din Valea Bulzului	15	„
Pr. Dimitrie Greceanu din Herman	20	„
Preotul Aurel Stoicoviciu din Zoltan	10	„
„ Adam Lula din Simeria	30	„
„ Ioan Trif din Leucușești	10	„
„ Traian Maxim din Avrig	12	„
„ Dimitrie Lupea din Jena	11	„
Cooperativa «Plugarul» din Galați	10	„
Econ. Mihail Cifrea din Jacul-român	10	„
Nicolae Albu, poștar din Borgoprund	10	„
Pr. G. Andru din Sarcia rom. Jugoslavia	5	„

(Urmează).

Se fac Declarațiuni de dare

— în înțelesul legii celei noue de dări. —

Precum am scris și noi la gazetă, Sfatul țării dela București a făcut o Lege nouă de dări. Acum se și fac pregătiri pentru a se lua porție după această Lege. În înțelesul legii celei noue, Ministrul de finanțe a dat ordin să-și facă oamenii Declarațiuni (fasionări) de dare în termen de 30 zile, dela 16 Martie—16 Aprilie.

La sate Declarațiunile se fac așa că primarii întreabă cu graiul pe toți locuitorii despre ce venit au după pământ și casă, și apoi Declarațiunea omului o scriu în formular cu iscălitura celui ce a făcut declarațiunea, fiind de față și o mărturie, în comunele unde oamenii se ocupă cu plugăria, Declarațiunile se vor face «collective», adică toate odată după datele cadastrului. (Comercianții, meseriașii, slujbașii își fac și ei Declarațiunile lor).

Acei cari voiesc, pot să-și facă ei înșiși Declarațiunea (formulare se vând pe la debitele de tutun sau la administrațiile financiare), pe care apoi trebuie să le înainteze pe răspunderea lor la Perceptorat, de unde capătă dovadă de primire. Oamenii să fie cu băgare de seamă la facerea Declarațiunilor de dare, deoarece totdeauna de aici pornesc nemulțumirile că nu se aruncă porția după dreptate.

Vești bune dela sate.

— Șezători culturale în Avrig. —

Sub duhovniceasca conducere a vrednicului părinte Traian Maxim, se țin în comuna Avrig șezători culturale pentru popor. E un semn de adevărată bucurie când poți vedea țărani adunați în fiecare Duminecă la școală ca să asculte cuvintele binevoitoare ale conducătorilor lor.

Șirul acestor șezători l-a deschis neobositul diriginte al școlii din loc, Ion Nicolae, printr-o aleasă și potrivită cuvântare. Apoi în prezența tuturor oamenilor iubitori de Dumnezeu din această comună a fost ascultată cu multă cucernicie frumoasa vorbire a păr. Traian Maxim, despre «Istoria Bibliiei». În a doua ședință ne-a vorbit bine și pe înțelesul tuturor învățătorul Mareș despre «Istoria Românilor». În altă ședință a vorbit cu multă pricepere medicul Dr. Traian Bude, despre «Oftică (tuberculoză) și apărarea în contra ei». Elevii școlii din Avrig sub conducerea harnicului dascăl Ranga au înveselit inima și înălțat sufletul ascultătorilor prin cântece naționale, declamări și dialoguri alese potrivit și predate cu multă iscusință.

Cam așa trebuie să se creadă că poate fi lămurit poporul din Avrig. Cam așa a crezut și Gheorghe Lazăr să lumineze mintea poporului românesc. Un avrigean.

Oastea noastră crește!

Onorate Dle redactor! Cu dragoste cetim totdeauna «Lumina Satelor» care ne aduce atâtea învățături frumoase și folositoare. Aflând în numărul de anul nou Hotărârea celor cari se lapadă de sudale și beții, am scris și noi mai jos iscăliții acea Hotărâre în fața părintelui nostru Cornel Magier. Odată cu această subscriere, ne-am hotărât să ne oprim nu numai pe noi dela asemenea păcate, ci să aplecăm și pe alții să se lapede de ele. Dumnezeu să ne ajute!

Cermei, la 25 Februarie 1923.

Flore Alexa, episcop bis., Nicolae Veșă, Flore Popa, Toader Săbău, cântăreți la sf. bis. din Cermei, Petru Vlad, Crăciun Vlad.

«Vă rugăm Domnule Redactor, să ne primiți și pe noi în armata celor cari s'au hotărât împotriva sudalmelor și bețiilor».

Orlat, la 1 Martie 1923.

Iacob Gligrie și Ioan Poplecean, economi.

Fiți bineveniți, dragii noștri, în oastea noastră care din zi în zi tot mai mare se face. Oastea noastră nu va rămânea numai la aceste 2 porunci, să nu bei și să nu sudui, ci va merge mai departe pe urmele Mântuitorului. La Paști (în numărul de Paști) vom face socoată să vedem și să ne numărăm câți suntem și apoi vom merge înainte cu ajutorul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos carele este Conducătorul oastei noastre.

Evangelia de Duminică: despre rugăciune.

«In vremea aceea venit-a un om la Isus în genunchind înaintea lui și zicând: *Invățătorule, am adus pe fiul meu la tine, având duh mut. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoată, și n'au putut. Și l-a adus pe el la dânsul. Și văzându-l pe dânsul, îndată duhul l-a scuturat pe el, și căzând la pământ, se tăvălia aspumând. Și a întreat pe tatăl lui: câtă vreme este de când i-s'a făcut lui aceasta? Iar el a zis: din copilărie; Și de multeori pe el și în foc l-a*

aruncat și în apă, ca să pearză; ci, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu-ți milă de noi! Iar Isus i a zis lui: *de poți crede, toate sunt cu putință credinciosului. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: crez, Doamne, ajută necredinței mele! Iar văzând Isus că năvălește norodul, a poruncit duhului celui necurat, zicând lui: duh mut și surd, eu ție îți poruncesc: ieși dintr'ânsul, și de acum să nu mai intri în el. Și strigând, și mult scuturându-l pe el, a ieșit. Iar Isus apucându-l pe el de mână, l-a ridicat, și s'a sculat. Și intrând el în casă, ucenicii lui l-a întreat pe dânsul deosebi: pentru ce noi nu am putut să-l scoatem pe el? Iar el a zis lor: acest neam cu nimic nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post»...*

(Marcu cap 9, vers 17-30).

Să luăm aminte, că «duhul cel mut» care-l chinuia pe tinerul din evanghelie, se află și astăzi printre noi. Patimile cele rele și păcatele sunt tot atâtea duhuri rele cari tulbură și chinue pe oamenii cuprinși de ele. Aceste duhuri rele ne spune evanghelia că nu se pot alunga ne spune evanghelia că nu se pot alunga ne spune evanghelia că nu se pot alunga cu nimic altceva decât cu post și rugăciune. Despre post gazeta noastră a învățat în numărul 7, și acum va învăța ceva despre rugăciune:

Ce este rugăciunea? Nu este altceva decât o grăire, o vorbire a sufletului nostru cu Dumnezeu. Prin rugăciune putem vorbi cu Dumnezeu oricând și oriunde. Ce dar mare și sfânt este acesta! De-i merge la un domn mai mare din aceasta lume, trebuie să-l cauți la ceas anumit pe la toate ușile cu palăria în mână. Și apoi trebuie să-i vorbești frumos, acurat și re-pede ca să nu-l superi cumva să te dea afară — și iată prin rugăciune Domnul Domnilor și Împăratul Împăraților stă cu noi de vorbă oricând și oriunde. Mare cinste este nouă aceasta, precum a zis Moise: «iată eu, care sunt pământ și cenușe, am început a grăi cu Domnul.

Să luăm însă aminte că nu orice rugăciune ajută sufletului, ci numai cea bună și adevărată. Hristos a mutat rugăciunea cea îngâmfată a fariseului, învățându-ne să ne rugăm cu smerenie și umilință ca vameșul. Hristos muștra pe iudei și zicea despre ei: «neamul acesta cu buzele mă cinstește, dar cu inima sa este departe de mine», învățându-ne prin aceasta că adevărata rugăciune nu pleacă numai din buze, ci trebuie să plece din căldura inimii pre-

cum scrie la evanghelie «Din belșugul inimei vorbește gura» (Mateiu 12, 34). Căldura și dragostea din înăuntru trebuie să miște buzele din afară, pe când la noi de multeori numai buzele aleargă, dar inima stă pe loc. Pentru acesta fel de rugăciune muștra Isus pe oameni zicând: «Și rugându-vă nu spuneți multe ca păgânii, că-riora li se pare că în vorbăria multă vor fi ascultați» (Mateiu 6,7). Când te rogi silește-te ca toata vorba ta să fie roșită rar, la înțeles, cu pricepere, cu duh, pentru că nu mulțimea vorbelor face rugăciunea bună, ci căldura, înțelegerea și duhul cu care te rogi, precum scrie și apostolul Pavel «Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga și cu mintea» (I Corinteni 14, 15).

Dacă rugându-te cu pricepere și inimă vei simți că s'aprinde ceva în sufletul tău, vei simți că mâinile ți se strâng mai cu căldură către olaită și ochii ți se umezesc — atunci te rogi cu adevărat și cu folos pentru sufletul tău.

Rugăciunea cea cu putere și folos trebuie apoi făcută cu credință și stăruință. «Crede numai, toate sunt cu putință credinciosului»... a zis Isus către tatăl fiului din evanghelie.

Prin rugăciune trebuie apoi să omorăm mereu păcatul și să-l scoatem din viața noastră. Rugăciunea cu păcatul laolaită nu pot petrece. Ori rugăciunea omoară păcatul, ori păcatul omoară rugăciunea.

Să facem deci rugăciunea cea bună, care împreună cu postul cel bun ne vor fi de apărare împotriva «duhului celui mut» și de mântuire sufletului nostru.

I. Tâlcuitor.

O pedeapsă nouă.

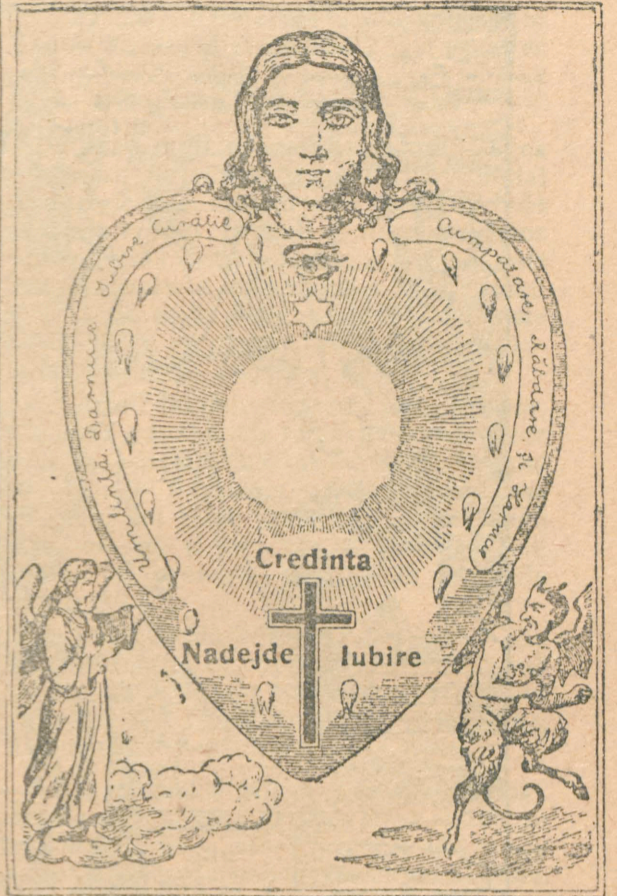
Intr'o țărișoară ce se ține de Italia, sfatul judecătorilor a hotărât o pedeapsă nouă pentru făcătorii de rele. Și anume după ce l-au încuiat în temniță pe făptaș, au oprit pe toți temnicerii să mai vorbească ceva cu el. În felul acesta întemnițatul este osândit ani de zile să nu mai vorbească cu nime nimic. Și se zice că-i grozavă tortura aceasta.

La asta noi zicem că pedeapsa din Italia nu este nouă, ci este foarte veche.

Și pe la noi sunt astfel de pedepse și astfel de pedepșiți. Acei cari nu se roagă niciodată sunt în chipul osândiților din Italia cu deosebirea că ei înșiși și-au judecat sufletul și l-au oprit să mai vorbească cu Dumnezeu. Grozavă tortură este pentru un suflet de om să-l oprești să nu mai vorbească cu Dumnezeu Făcătorul lui, să-l faci adevărat mut. Și sunt destui de aceștia. Nu cumva și tu cetitorule îți pedepsești câte odată sufletul tău așa??

Inima omului

— ce se roagă cu credință și stăruință. —

Așa este inima omului ce-și petrece viața în rugăciune. Din inima lui iată a ieșit «duhul cel mut», adică Satana cu cele 7 păcate de moarte și în locul lor s'a așezat Duhul sfânt cu cele 7 daruri sufletești: *umilința, dărnicia, iubirea, curăția, cumpătarea, răbdarea și hărnicia.*

Rugăciunea cea adevărată a pogorât și pogorât în inima omului *credința* cea vie și tare în crucea Mântuitorului ca să înțeleagă că jertfa lui Hristos cel răstignit pe cruce l-a scăpat de Satana și amăgirile lui.

Alături de credință, rugăciunea pogorât în inima omului și *iubirea și nadejdea*, iar unde sunt aceste trei: credința, iubirea și nadejdea, acolo lăcuește Dumnezeu.

Dar nu orice rugăciune aduce acest dar și ajutor, de aceea mă întorc către tine cetitorule și te întreb:

Cum te rogi tu?

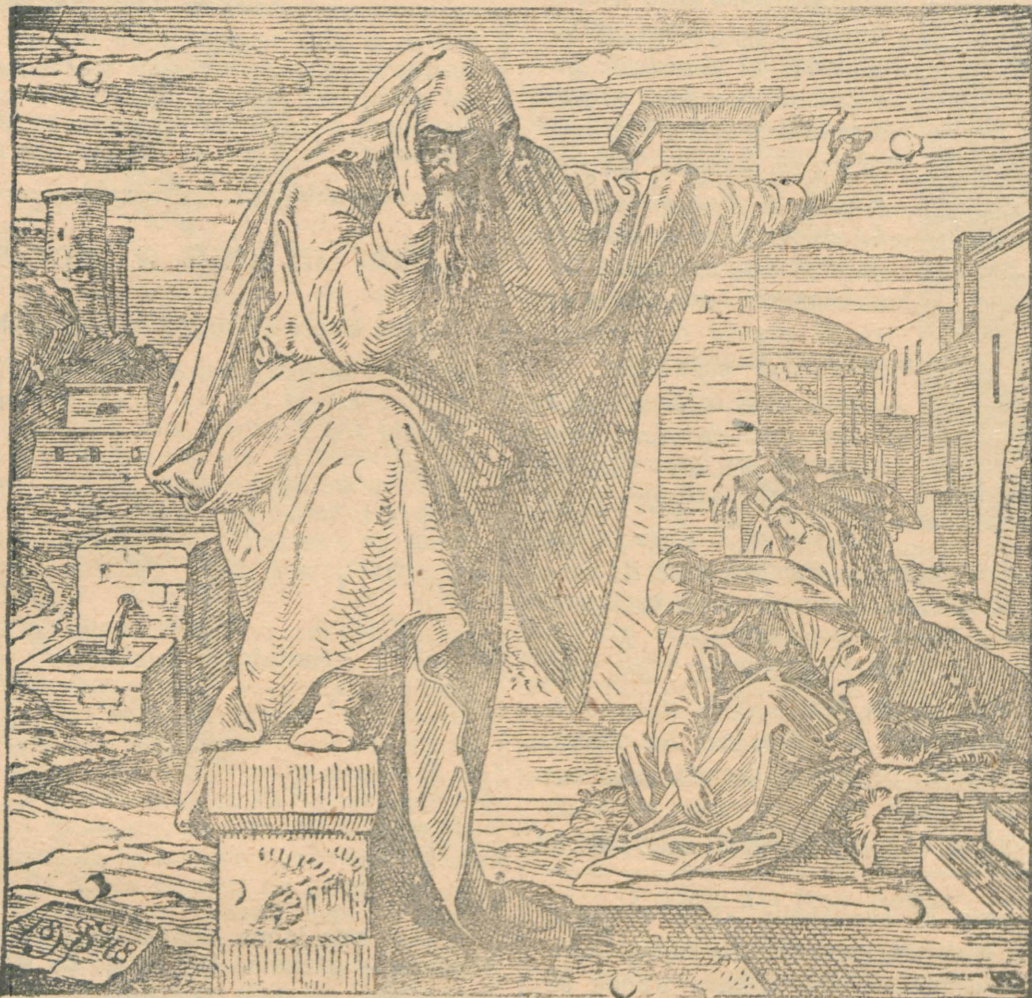
Am pus aici chipul unui suflet ce se roagă ca să-ți spun îndată dela început că rugăciunea ta nu trebuie să fie a buzelor tale, ci a sufletului tău. Prin rugăciune trebuie să-ți faci o legătură sufletească cu Dumnezeu.

Rugându-te trebuie să simțești că sufletul tău se întâlnește și vorbește cu Mântuitorul Hristos.

Trebuie să-ți simțești rugăciunea ca pe un telefon sufleteș prin care poți vorbi oricând cu Dumnezeu, prin care poți spune tot ce ți se întâmplă, tot ce ți trebuie, tot ce te doare. Rugăciunea ta trebuie să fie ca o cheie cu care poți să-ți descui oricând și inima ta și camera milostivirii cerești.

Rugându-te trebuie să simțești că tu nu ești numai singur, ci cu tine și lângă tine este și Domnul. Intreaga ta viață trebuie să fie o necurmată rugăciune, adică să ai totdeauna prin rugăciune legătură cu Domnul. Să vorbești totdeauna cu El, să ceri dela El tot ce ți trebuie, să nu faci nimic fără întrebare dela El. Această legătură, cu Mântuitorul prin rugăciune, te va duce apoi mai departe ca să cazi în genunchi înaintea Lui și să zici: «iată Doamne, în mâinile tale încredințez soarta mea. În grija ta pun toate grijile mele și toate afacerile mele și toate lipsurile mele. În slujba Ta pun duhul meu, sufletul și trupul, mâinile și picioarele mele și toată ființa mea». Cine face așa și se roagă așa, numai acela simțește și primește puterea și tăria rugăciunii.

Rugăciune cu lacrimi și căință.

Chipul de mai sus ne arată pe prorocul Ieremia plângând pustiirea Ierusalimului. «Și a fost după ce s'a robii Israelului și Ierusalimul s'a pustiit, șezut-a Ieremia și plângând a plâns». (Aceste plângeri sunt scrise în Biblie, în cartea «Plângerile prorocului Ieremia»).

Pentru păcate ne spune Biblia că a pedepsit Dumnezeu pe Israeliteni cu robie și pe Ierusalim cu pustiire. Și grozavă pedeapsă ne spune Ieremia că a trimis Dumnezeu asupra Israelitenilor duși în robia Vavilonului. Unii au perit de sabia dușmanilor, iar alții de foame. «Și cei uciși de sabie erau mai norociți decât cei omorâți de foame, căci aceștia periau încetul cu încetul străpunși de lipsa roadelor câmpului (cap 4, 9). «Tot poporul era căutându-și pâinea suspinând» (1, 11). ...«Cerut-au copiii pâne și nu era cine să le-o dea» (4, 4). ...«Cumpărat-am lemnele noastre și apa cu bani am plătit-o». ...«Ne aducem pâne cu prețul vieții» (5, 4, 9).

În mijlocul acestei pedepse s'a sculat Ieremia și a chemat poporul la căință, la întoarcere către Dumnezeu zicând: «Vai nouă căci am păcdut, de aceea bolnavă este inima noastră și ochii noștri s'au întunecat» (5, 16, 17). «Să căutăm căile noastre, să le cercetăm și să ne întoarcem la Domnul. Să înălțăm inimile noastre spre Dumnezeu zicând: păcatu-t-am, păgânit-am și nu ne-am întors» (3, 40-43).

Aceasta este istoria Plângerilor lui Ieremia și aceste plângeri sunt cu învățătură și pentru noi și pentru mine și pentru tine cetitorule. Ieremia plângea pustiirea Ierusalimului și robia Vavilonului. Dar și tu, cetitorule, ai o robie a Vavilonului și un Ierusalim pustiit. Păcatul te-a băgat în robie și păcatul ți-a stricat Ierusalimul tău cel sufletesc. Tu trebuie să simțești robia în care te-a băgat păcatul și pustiirea ce a făcut-o păcatul în cetatea sufletului tău.

Cerșitorul obraznic.

Un împărat înțelese odată că curtenii lui nu-și mai fac rugăciunile când se pun la masă. Într-o zi îi chemă la masa lui și pe când se ospătau ei, iată un cerșitor zdrenșos intră pe ușă și fără să zică nimica se puse la masă și începu să mânânce. Curtenii se așteptau ca împăratul să dea ordin să-l scoată afară, dar împăratul — care pusese la cale acest lucru — stătea liniștit

Acesta este începutul mântuirii tale, cetitorule, să-ți cunoști starea ta cea păcătoasă și cunoscând-o să-ți pleci capul în jos și să-ți stropești păcatele cu lacrimile părerii de rău. Aceasta este căința și această căință trebuie să însoțească și să întărească rugăciunile tale. Această căință te duce mai departe pe calea cea bună să-ți mărturisești păcatele.

Dar această căință trebuie să te ducă și mai departe: la lăpădarea de păcate și întoarcerea către Dumnezeu. «Veniți să cercetăm căile noastre și să ne întoarcem la Dumnezeu» zicea Ieremia. Așa trebuie să faci și tu. Să-ți cercetezi starea ta cea păcătoasă și să ieși din ea. Dar se întâmplă că tu nu simțești starea ta cea păcătoasă. Atunci Dumnezeu îți trimite și ție un Vavilon de năcazuri și suferințe cari să te plece spre îndreptare. Dacă nici suferința nu-ți poate pleca capul spre căință, atunci tu ești pierdut.

Dar plângerile lui Ieremia sunt cu învățătură nu numai pentru mine și tine, ci și pentru popoare întregi, pentru omenirea întreagă. Pentru înmulțirea fărădelegilor și oamenii de acum au ajuns ca odinioară Israelitenii într-o robie de Vavilon, în care «ne câștigăm pâinea suspinând», «cumpărăm apa și lemnele» cu bani scumpi și luptăm cu fel de fel de greutăți și năcazuri. Acum ar fi vremea și ne chiamă vremea să facem și noi ceea ce face Ieremia și ficele Sionului în chipul de sus: să ne plecăm capul, să plângem pentru păcatele noastre și să ne întoarcem la Domnul.

Dar oamenii de azi nu-și pleacă capul în semn de căință, ci par că tot mai afund și mai afund se scufundă în păcate și de aceea Vavilonul năcazurilor tot mai mare se face și zidurile sufletești tot mai mult se strică.

I. T.

și mânca. Cerșitorul după ce a mâncat și s'a săturat, s'a sculat dela masă și fără să zică nimic a ieșit pe ușă.

«Ce om obraznic» — ziseră curtenii. Dar împăratul le răspunse: și voi sunteți ca și acest cerșitor. În toată ziua vă așezați și mâncați la masa Tatălui și Împăratului ceresc fără să ziceți nimic și vă sculați fără să mulțumiți.

Isus rugându-se.

«Doamne învață-ne să ne rugăm» — a zis unui din apostoli către Isus (Luca 11, 1). Și Isus i-a învățat atunci rugăciunea Tatăl nostru. Cu toate privilegiile, Isus învăța și îndemna pe oameni să se roage. «Cereți și vi se va da» zicea Isus (Luca 11, 10). «Priveghiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul neputincios». (Mateiu 41, 29).

Dar Isus nu numai a învățat pe oameni să se roage, ci le-a și arătat cu pilda sa cum să se roage. Cu post și rugăciune de 40 zile și-a început Isus lucrarea mântuitoare și evangheliile ne spun că adeseori «se trăgea la o parte și se ruga» (Luca 5, 16). «Și în zilele acelea au ieșit la munte să se roage și toată noaptea au petrecut-o în rugăciune» (Luca 6, 12).

Chipul de mai sus ne arată pe Isus când s'a rugat în muntele Maslinilor în noaptea când a fost prins de iudei. Ascultați cum s'a rugat Isus: «Și eșind au mers în muntele Maslinilor și înghenunchind se ruga zicând: Părinte de voești să treacă paharul acesta dela mine... Și i s'au arătat lui un inger din cer... Și fiind în luptă cu durerea mai cu stăruință se ruga și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pe pământ» (Luca 22 39-44).

Dacă Hristos s'a rugat pentru tine, cetitorule, cu sudori de sânge, oare tu nu ești dator să te rogi cu lacrimi de căință pentru păcatele tale? Te rogi tu așa??

Prorocul Ilie cu rugăciunea

— a pogorât foc din cer. —

Când a dovedit pe preoții cei păgâni, Ilie prorocul a grădădit mai întâi lemnele pentru jertfă, a turnat apă peste ele și apoi a căzut în ghenunchi și s'a rugat stăruitor: «Auzi-mă Doamne, auzi mă. Auzi-mă astăzi cu foc». Și ne spune Biblia că «Ioc a căzut dela Domnul din cer și a aprins jertfa». (Cartea a 3-a a Împăraților 18, 34-38).

Aceasta este, iubite cetitorule și astăzi înțelesul cel adevărat al rugăciunii: să o aprinzi, să cobori în ea foc ceresc, focul Duhului sfânt. Să simțești că rugăciunea ta se aprinde și te aprinde și pe tine. O astfel de rugăciune aprinsă simpa psalmistul David când se ruga zicând: «Infierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu și în cugetul meu se va aprinde foc» (psalm 38, 4). «Că s'au aprins inima mea și rărunchii mei s'au schimbat» (psalm 72, 21).

Cetitorule! Acafastul tău, Psalurea ta, vorbele tale de rugăciune sunt numai lemnele pentru jertfă. Focul care să aprindă aceste lemne tu trebuie să-l scoți din inima ta, din «beșugul», din căldura sufletului tău. O rugăciune fără căldura și fără focul Duhului este ca o tămâie neaprinsă și ca o lumină neaprinsă. Aprinzi tu rugăciunea ta??

Rugăciunea cea rea.

Nu toți oamenii să știu ruga bine și cu folos sufletesc. Unii se roaga rău pentru că nu cer lucruri bune în rugăciunile lor. Despre aceștia a zis apostolul Iacob: «Cereți dar nu luați, pentru că cereți rău ca să cheltuiți în poștele voastre» (Iacob 4, 3). Aceștia sunt cari cer în rugăciunile lor bani și averi, și ei nebunii nu-și dau seama că banii și averile strică pe cei mai mulți

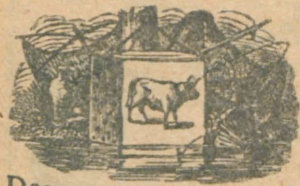
oameni. «Aurul pe mulți i-a pierdut» (Int. Sirah 8, 10). Alții se plâng în rugăciunile lor și cântec împotriva lui Dumnezeu pentru năcazuri și suferințe și nu-și dau seama că suferințele sunt doftoria cea mai bună pentru sănătatea sufletului. — În rugăciunile noastre să cerem totdeauna mai întâi «cele bune și de folos sufletului nostru» că știe apoi Tatăl ceresc ce fel de alte lucruri ne mai trebuie.

Dar și mai mult greșesc aceia cari împreună mâinile să blastăme pe deaproapele lor. Despre aceștia a zis psalmistul că: «*rugăciunea lor se va face întru păcat*». Și «*rugăciunea lor se va face întru păcat*». Și cu tot dreptul, pentru că mâniașul acela care i-a psaltirea în mână să blesteme și plânge de ură și cere pedeapsă peste deaproapele său, acela a făcut din rugăciune o sabie cu care se junghie el pe el și sufletul lui.

«*Timpul rugăciunii este timpul îndurării și al suspinului, iar nu al mâniei și al urei, timpul lacrimilor și nu al năcazului și al dușmăniei*» zice sfântul Ioan Gură de aur.

ECONOMIE.

Cât pământ s'a împărțit.

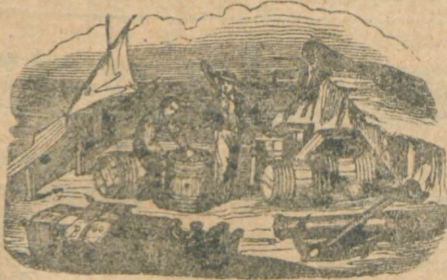

Banca Națională (banca țării) dela București a făcut săptămâna trecută dare de seamă despre starea bănească și economică a țării.

Despre starea economică spune că s'au împărțit 3 milioane hectare de pământ. Dar acest pământ nu s'a muncit așa cum ar fi trebuit și Banca amintește 5 pricini pentru acest lucru. 1. Nu s'a muncit «rațional», adică nu s'a făcut plugărie luminată. 2. Nu s'au muncit toate locurile împărțite. 3. Prețul maximal pus pe grâu a îndemnat pe mulți să nu samene mai mult decât le trebuie lor. 4. Plugarii au lipsă de împrumuturi ieftine să-și cumpere unelte de lucru. Spre acest scop s'au făcut «Casele de împrumut pe gaș», dar plugarii n'au cunoscut încă despre ele.

In Ardeal s'au expropriat 80 la sută din moșiile ce cad sub expropriere. Se crede că la 1 Maiu, lucrările de expropriere vor fi gata.

Cum umblă târgurile și negoafele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

In 18 Martie: Hălmaș Mehadia, Sântămărie, Orlea. 19. Basna, Ghiertenis (jud. Timiș), Marcod, Ocna-Sibiului, Petriș (jud. Bistrița-Năsăud). 20. Bozovici, Cernatul de jos, Olpret. 22. Cojocna, Eted, Poiana sărată. 23. Ardihat, Vorumloc. 24. Beclean, Chiochiș, Hida, Ilia, Ocnele Murașului (Uioara), Viștea de jos.

Târgul banilor. Dolarul se plătește la bursa din București cu 220 Lei, francul francez cu 13 Lei, Lira italiană cu 10 Lei, 100 Mărci nemțești cu 1 Leu 13 bani și 100 coroane ungurești cu 7 Lei.

Lipsa de zahăr se va ținea mai departe și una din pricinile acestui lucru se aude a fi și aceea că fabricile de zahăr au avut mari comenzi de zahăr din alte țări, dar s'a întâmplat că statul le-a luat cu preț maximal o parte din zahărul adus și acum fabricile nu și-au mai adus comenzile în țară, ci le-au vândut în străinătate — iar noi am rămas să ne îndulcim cu prețul maximal.

Împrumuturi ieftine pentru plugari.

In numărul 8 al gazetei noastre spunem că filiala Băncii Naționale din Cluj a dat anul trecut împrumuturi de câteva sute de mii cu camătă de 6%, plugarilor (agricultorilor) din jurul Clujului. Acum din multe părți ne întreabă cetitorii de unde ar putea căpăta și ei astfel de împrumuturi.

Răspundem: Să facă întrebare și rugare la filialele Băncii Naționale cari sunt mai aproape de ei. Astfel de filiale sunt în orașele: Cluj, Arad, Timișoara, Orade, Brașov, Sibiu.

Tocmai acum Banca Națională din București a publicat raport despre starea bănească și economică a țării. In acest raport spune că una din pricinile că nu s'a lucrat tot pământul împărțit este tocmai aceea «*că plugarii nu cunosc casele de împrumut pe gaș*» care dau împrumuturi ieftine plugarilor. De acolo să ceară plugarii împrumuturi.

:: Să mai și râdem. ::

Cei 7 purcei.

Un plugar intră odată și el în o căfană unde mănca și bea domnii, și ceru de mâncare. Inainte de a mânca, plugarul, ca un creștin adevărat, se ridică, își făcu sfânta cruce și zise Tatăl nostru. La asta niște domnișori ce erau cu mâncarea la masa vecină, începură a se înfoia de răs și unul îi zise, așa în batjocură: «*iacă noi, bădicule, măncaș și fără să mai facem mătănie și cruce și încă nici unul nu ne-am înecat*».

«*Hei, hei, domnișorilor, răspunse plugarul, și eu am acasă 7 purcei și cumu-i slobod din cocină dau năvală la lăturar și încă nici unul din ei nu s'a înecat cu lăturile*».

„În șanț și în noroiu îl arunca“...

O grămadă de oameni am văzut ieri inaintea unei crâjme. Oamenii râdeau de ceva și când m'am apropiat de ei, am văzut un om beat ca un porc. Și beatul scrâșnia din dinți și striga și se arunca pe jos de gândea-i că altceva îl poartă și grăește din el. Un ortac de a lui îl culegea meren dintr'un șanț plin cu noroiu și îl proptea de părtele crâjmei să se scure tina de pe el. Dar beatul tot în jos cătră șanț se trăgea. Părea că zice «*lăsați-mă că acolo-i locul meu cel plăcut de ședere*».

Plecând spre casă, le-am zis oamenilor: iată, oameni buni, acesta-i «duhu» cel mut» despre care evanghelia de Duminecă spune că «*il arunca» pe fiul cel îndrăcit «în foc și în apă*».

Știrile săptămânei.

Școala gazetei noastre în numărul acesta învață despre rugăciune. In numărul viitor va învața despre faptele cele bune.

Despre «*Împrumutul Ardealului*» făcut în anul 1919, am scris în numărul trecut că se va schimba în altfel de împrumut de stat (intern). Acum Administrația financiară din Sibiu ne vestește că această schimbare trebuie făcută așa că cei ce au astfel de obligațiuni trebuie să le înainteze la Direcțiile Financiare de unde primesc o chitanță ca adevărîță despre primirea lor. Cametele se vor plăti înainte pe 6 luni.

Catedrala ortodoxă din Cluj. La Cluj biserica noastră ortodoxă ridică o preafrumoasă Catedrală (în mijlocul orașului, față în față cu Teatrul național). Toate pregătirile acum sunt gata și la vară se va începe zidirea.

Cum umblă vremea? De câteva zile plouă mereu în fiecare zi și ploile prea multe ar însemna o mare primejdie. Deoparte ar prea crește apele, iar de alta ar împedeca plugăritul de primăvară. In Vechiul Regat au fost în multe locuri mari ieșiri de ape. Asemenea și în Bănat.

Trei deodată. O doamnă de neamț dela Brașov (Gebaur) a născut 3 copii. Toți trăesc și sunt sănătoși.

Lupta studenților la Universități împotriva jidanilor, merge înainte. Sfatul studenților dela Cluj, București și Iași a hotărât că nu pun steagul jos până nu vor duce lupta la biruință. Universitățile probabil vor sta închise tot anul.

La Cluj a fost ciocnire între studenții noștri și jidovi din pricina că un jidan a rupt crucea de pe peptul unui student. Jidovul și ortacii lui și-au căpătat apoi plăcinta după care au umblat.

„*Naționalizarea subsolului*“. Legea cea nouă de temelie a țării (Constituția) care se debate acum în casa țării, cuprinde și unele lucruri cumiști și de mare folos pentru țară. Intre acestea e și așa-numita «*naționalizare a subsolului*», adică statul zice că de acum înainte vor fi a lui toate bogățiile ce se găsesc în sâmurile pământului (băișaguri, petrol, ș. a.).

Asta-i bună lege pentru țară și popor, pentru că până acum unde găsia atare om ceva băișag în pământul lui, sărea străinul și jidanul și îl încelua cu nimica toată, așa că omul tot sărac rămânea. Și pe lângă asta, câștigă și țara că se prea întâriau străinii și prea ne cuprindeau bogățiile pământului.

In numerile viitoare vom da și alte lămuriri despre ce cuprinde legea cea nouă de temelie a țării, pe care deputații ar trebui să o dezbată cu liniște și cu înțelepciune, nu cu certe și scandaluri.

Și Austria a primit „*numerus clausus*“. Sfatul profesorilor din Austria a primit așa-numitul «*numerus clausus*», adică Jidovii să aibă intrare în școlile cele mari numai în raport cu numărul lor.

Și noi de ce să nu-l primim?

Și în parlamentul cehoslovac a fost săptămâna trecută ceartă mare între deputații Cehilor. Măcar cu atâta să ne mângăiem că mai țin hangu cu noi și alte popoare!

Chipul din învățătura «*Inima omului ce se roagă cu credință și stăruință*» (dela pag. 3) e luat din cartea «*Inima omului*» despre care am vorbit în numărul 7 al gazetei. Această carte se află de vânzare și la Redacția noastră.

Din isprăvile papistașilor. La Orade, biserica papistașă ținea un liceu (gimnaziu). Împotriva acestui liceu s'a ridicat pără că ne batjocorește statul și limba. Făcându-se cercetare, s'a adevărit că un profesor papistaș a băgat un câne în școală și la tras de coadă ca să hărăie, arătând prin aceasta că sunetul «*â*» din limba noastră li ca hărăitul cânelui. (Ungurii n'au pe «*â*» în limba lor și deaceea zic «*chineș*», în loc de «*câneș*»). S'au mai aflat și alte isprăvuri pentru cari Ministru a închis acum liceul, schimbându-l în liceu de stat.

E dureros că frații noștri uniți dela Blaj, ca răspuns la aceste batjocuri, tot mai mult se apropie de papistași.

Convocare. P. T. membrii ai Comitetului Asociației și Domnii prezidenți ai cercurilor culturale se convoacă la ședința extraordinară a comitetului care se va ținea Vineri 23 Martie 1923 ora 11 a. m. în edificiul școlii primare de stat din Sibiu (str. Orezului Nr. 13). Ordinea de zi: 1. Luarea de dispozițiuni finale cu privire la excursiunea proiectată. 2. Votarea statutelor corului județean. 3. Luarea de dispozițiuni cu privire la biblioteca județeană a învățătorilor. 4. Chestia cu «*Banca învățătorilor*» din Cluj. 5. Comunicări oficiale. 6. Eventuale. Biroul Asociației învățătorilor români secția Sibiu.

20 de mii de Unguri s'au hotărât să se întoarcă iară în Jugoslavia de unde se mutaseră în Ungaria.

Pe semne nici în Ungaria nu-i lapte cu colac.

O ispravă mai bună decât cearta din casa țării. Un plugar, Florea Ciungu din com. Simian (jud. Mehedinți) a trimis Ministrului următoarea scrisoare: «*Domnule Ministru! In toamna trecută am sămănat 15 pogoane de grâu care este răsărit și frumos. Vă rog să vă țineți de făgădușul și să-mi trimeteți prima (cinstea) cuvenită (200 Lei la hectar). La anul sunt hotărât să samăn încă odată atâta. Cu toate că sunt ciung de o mână nu mă dau pe alții cari au două mâni și n'au sămănat nimic*»...

Iată o pildă pentru plugari și o muștrare pentru politicieni.

Din isprăvile rachiului. In zilele trecute Judecătoria din Teaca a adus judecată în următoarea afacere răscolită de rachi:

Anul trecut în ziua primă de Paști a fost petrecere în comuna B. . . . De sine înțeles că și Dracul era în mijlocul oamenilor ce beau și jucau în ziua de Paști. Și a răs Dracul până la miezul nopții, iar după miezul nopții și-a zis, hai să-mi petrec și eu. Și a băgat corajă în unul să spargă cetera și cum nu era o altă ceteră în sat, Dracul a îndemnat pe câțiva jucători să ceteră mai departe pe spatele celui le spărsese jocul.

Judecătoria a pedepsit acum cu câteva luni de zile pe cei cari l-au bătut, dar cel bătut a rămas schilav pe viața lui întreagă. Și așa din toată afacerea numai Dracul s'a ales cu folos.

Tot la 7 locuitori se vine 1 jidov. Intr'o adunare a studenților noștri dela Cluj, un profesor (Hațiegan) a arătat și a dovedit cu statistica în mână că în țara noastră tot la 7 creștini se vine un jidov. Azi-măne stăm în fruntea tuturor țărilor în ce privește belșugul de jidani. În Suedia bunăoară numai la 7500 de oameni se vine un jidov. — Asta-i un semn că țara noastră îi

cea mai bună Palestină pentru jidani și de aceea au năvălit în țara noastră toți perciunații de prin Galiția și alte țări.

Mișcarea studenților trebuie să fie a tuturor Românilor cari își iubesc țara și neamul.

Un om de 136 de ani. Guvernul din China a dat peste un bătrân de 136 ani. A hotărât să-i dea penzie de bătrânețe până va mai trăi. Așa o vârstă încă nu s'a mai pomenit să fi ajuns alt om.

„Ha! ha! ha! și ta! ta! ta!” Cu aceste vorbe de răs batjocorește o gazetă ungurească («Brassói Lapok») statul țării noastre dela București și tîmbălăul ce-l fac deputații noștri acolo.

Iată cum ne face de rușine politica!

Cum înșală agenții. În țară s'au ivit unii agenți cari ademenesc pe oameni să plece la America. Dar cum plecarea la America li oprită, agenții fac oamenilor documente mincinoase cari li arată că sunt «cetățeni din Mexico» (republică în America de sud). Și apoi cu aceste documente li duc prin cele țări calde ca să le scoată măduva din oase cu muncă grea. Oamenii să se ferească de astfel de binevoitori.

A fost pedepsit cu 32 milioane Lei, Suller, cunoscutul craiu al permiselor. Ne putem închipui ce fel de «afaceri» a învârtit Suller când plătește o pedeapsă așa de mare și poate că tot li mai rămâne ceva să boierească mai departe.

Dar oamenii cei cinștiți nu pot fi mulțumiți cu această pedeapsă. Suller a stat în temniță numai câteva săptămâni și-apoi a scăpat cu «cauție». Acolo i-ar fi locul, căci doar temnița nu-i numai pentru ceice fură găini și ouă, ci și pentru ceice fură milioane.

De vânzare.

Vând din mână slobodă averea și casele mele așa numite «Făgădauele Veseudului» așezate lângă drumul de țară și de cale ferată (canton Nr. 10). Averea stă din următoarele: 5 jug. pământ arător, cal. 1 aflător în jurul casei, 4 odăi, moară și crăjmă, 2 grajduri, motor 16—18 puteri cal, 2 petrii moară, Treer «Victoria» și alte edificii laterale. Toate edificiile sunt noue.

Ștefan Șulumberhan,

(47) 1—3 proprietar, Veseud (p. Șeica-Mare).

12 tauri rassa „Pinzgauer“

apți pentru prăsilă, cu certificate, prima calitate, crescuți în condițiuni foarte bune pe moșia-model «Bruckenthal» din Sânmiclăuș, se află de vânzare în Sibiu, strada Parohiei Nr. 2 (Pfarrgasse). Prețul vânzării este à Lei 16,000—30,000. Taurii pot fi văzuți în grajdurile din Strada Parohiei Nr. 2. Doritorii primesc informațiuni dela biroul nostru (Plata Huet Nr. 1).

Direcțiunea realităților
Bisericii evanghelice A. B.

(46) 1—2

Vinuri curate pentru sfintele Paști.

Vinuri albe și de tot soiul. Garantate dela 10—12 ani, cu cele mai moderate prețuri se află de vânzare la proprietarul și producătorul Todor Iapa în Covăsinț (județul Arad).

(44) 1—2

DE VÂNZARE.

Din mână liberă o mașină de imblătit cu vapor de 4 puteri de cai în stare foarte bună, fabrica Hoffer Srantz la Ion Oprean și George Borza din Drașov p. u. Conța.

(45) 1—1

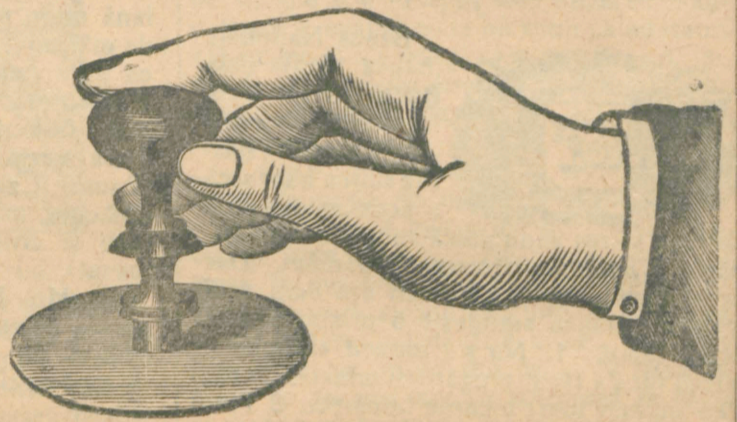
Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaloane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze la „Librăria arhidiecezană”, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (42) 2—

Premiat cu marele premiu dela expoziția universală din Paris.

Apă de spălat CWIZDA pentru CAI.

Se folosește de peste 60 de ani în cele mai mari grajduri, pentru desțepenirea vinelor și pentru întărirea cailor și intrămarea lor după îndelungate osteneli. — Calul lecut cu această apă e în stare să facă drum cât de lung. —

Adevărata apă CWIZDA se vinde numai în sticle (glăji) cu firma de mai jos.

Reprezentanța și magazia gener. pentru România:

„GEA-KRAYER” S. pe a. Drogerie: **Timișoara.**

(41) 3—3

„FURNICA“, asociare comercială și de consum, Pecica-română.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai institutului «FURNICA», asociare comercială și de consum, prin aceasta se invită conform statutelor, la

a V-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în comuna Pecica-română, la 25 Martie 1923, la 10 ore înainte de amiază în casa proprie.

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii, al comitetului de supraveghiere și aprobarea bilanțului.
2. Decidere asupra împărțirii profitului net.
3. Alegerea membrilor în Direcțiune și a comitetului de supraveghiere pe un termen de 3 ani.
4. Eventuale propuneri prezentate direcțiunii.

Pecica-română, la 6 Martie 1923.

Direcțiunea institutului

„Furnica“ asociare comercială și de consum, Pecica-română.

(47) 1—1

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1922.		Pasiva.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Bani în numărar	20,704.20	Capital societar	46,950.—		
Valoarea mărfurilor	122,351.79	Fond de rezervă	23,494.36		
Pretenziuni	5,420.91	Datorii	64,000.—		
Cauție	5,000.—	Poziții transitorii	18,940.—		
Realități (casa asocierii)	18,134.—	Dividende neridicate	5,232.50		
Efecte	5,145.—	Fond de binefacere	113.83		
		Profit pe anul 1922	13,025.21		
			176,755.90		176,755.90
Debit.		Contul Profit și Perderi.		Credit.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Spese plătite	32,707.08	Profit brut la marfă	54,169.15		
Interese plătite	760.—	Chirie	660.—		
Dare plătită	10,095.86	Comisiune	1,759.—		
Profitul anului 1922	13,025.21				
	56,588.15				56,588.15

Pecica-română, la 31 Decembrie 1922.

DIRECȚIUNEA:

Iovan Aconi m. p. Simeon Pălnicaș m. p. Ioan Belș m. p. Dimitrie Ponta m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele institutului.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Vas. Tămășdan m. p. Dimitrie Drănuș m. p. Gheorghe Tămășdan m. p. Emanuil Puta m. p.